

Accents

LLIBRES

JORDI COCA
El darrer dia

EDICIONS 62, 200 PÀGINES

Estimar un gat com si fos una persona

►«Que potser voleu un gat? En tinc una bona colla de preciosos. Si no els vol ningú els hauré de matar». Així de sobte i sense pensar-ho gaire un bon dia la parella protagonista de la novel·la acull un gat, el Núvol. Conviure-hi permet al narrador ser espectador de la seva vida, del naixement a la mort. A poc a poc aquesta nova convivència fa que tot es relativitzi.

ANNA SEGHERS
Tránsito

NÓRDICA, 320 PÀGINES

El llarg periple d'un refugiado alemany

►Després d'escapar d'un camp de concentració nazi a Alemanya el 1937, el narrador alemany sense nom de vint-i-set anys acaba al polsós port marítim de Marsella. Pel camí, se li demana que lliuri una carta a un home anomenat Weidel a París i descobreix que Weidel es va suïcidar, deixant una maleta que conté cartes i el manuscrit d'una novel·la.

SAWAKO ARIYOSHI
La retirada

CAPITÁN SWING, 160 PÀGINES

Iraq, Líbia, Afganistan i la fragilitat dels EUA

►Des que les darreres tropes nord-americanes van abandonar el Vietnam no ens hem enfrontat a un buit tan sobtat en la política exterior dels Estats Units. Pocs analistes estan més ben preparats per abordar aquest moment tan incert com complex que Noam Chomsky i Vijay Prashad, dos intel·lectuals i crítics el treball dels quals abasta generacions i continents.

WILLIAM STEIG
Grans àlbums: Shrek

BLACKIE BOOKS, 40 PÀGINES

La fauna que va originar la famosa trilogia

►Shrek, un ogre malhumorat, però amb un gran cor, recorre el món a la recerca d'aventures i es troba amb ases, bruixes, cavallers, dracs, i finalment amb una princesa tan horrible i adorable com ell. El personatge d'aquesta divertidíssima i tendra fauna moderna va donar origen a la saga d'èxit, la primera pel·lícula de la qual va guanyar l'Oscar al millor film d'animació.

MAX BESORA
La veu del seu amo

MALES HERBRES, 284 PÀGINES

L'animalitat com una alternativa humana

►Un gos petaner, abandonat i maltractat, busca desesperadament un amo que el cuidi, algú que l'alimenti i li mani el que ha de fer. Però el camí cap a la vida plàcida del gos domèstic no és tan fàcil com sembla, i abans se les haurà amb tota mena d'humans estrambòtics i la seva manera absurda i de vegades injusta de tractar els animals. En aquesta obra, ell serà el narrador.

CHARLIE JONAS
La librería café de los gatos

MAEVA, 296 PÀGINES

Una estreta relació inesperada

►Leonie, una jove professora d'institut que ha decorat el seu pis de Colònia amb gran dedicació, accepta de mala gana cuidar la gata de la seva veïna durant tres setmanes. A Susann li agradaria tornar a Isquia, potser per darrera vegada, i Leonie no vol impedir que compleixi el seu desig, així que es queda amb la Mimi, encara que no té ni idea de com tenir-ne cura.

Els més venuts

FICCIÓ EN CATALÀ

1 ▲

Al llac
 MARIA BARBAL
 COLUMNNA

2 ▲

Les calces al sol
 REGINA SIRVENT
 LA CAMPANA

3 ▼

Esclava de la llibertat
 ILDEFONSO FALCONES
 ROSA DELS VENTS

4 ▼

El cas Alaska
 JOEL DICKER
 LA CAMPANA

5 ▲

La trena
 L. COLOMBANI
 SALAMANDRA

NO-FICCIÓ EN CATALÀ

1 ▲

Tres paraules abans de morir
 ESPARTAC PERAN
 LA CAMPANA

2 ||

Cuina o barbàrie
 MARIA NICOLAU
 ARA LLIBRES

3 ||

Nois de Hidden Valley Road
 ROBERT KOLKER
 PERISCOPI

4 ▼

El llibre del paralogic
 J. PALOU/PVIDAL
 ARA LLIBRES

5 ||

El gran llibre de la nutrició
 ABEL MARINE
 COMANEGRA

FICCIÓ CASTELLÀ

1 ▲

Personas decentes
 LEONARDO PADURA
 TUSQUETS

2 ▼

Esclava de la libertad
 ILDEFONSO FALCONES
 GRIJALBO

3 ▼

Montevideo
 ENRIQUE VILA-MATAS
 SEIX BARRAL

4 ▼

El caso Alaska
 JOEL DICKER
 ALFAGUARA

5 ▲

La autopista Lincoln
 AMOR TOWLES
 SALAMANDRA

NO-FICCIÓ CASTELLÀ

1 ||

Hàbitos atòmics
 JAMES CLEAR
 DIANA

2 ▲

Diarios y cuadernos
 PATRICIA HIGHSMIT
 ANAGRAMA

3 ▲

La revolución de la glucosa
 JESSIE INCHAUSPE
 DIANA

4 ▲

La burguesía catalana
 MANEL PÉREZ
 PENÍNSULA

5 ▼

Cómo hacer que te pasen cosas buenas
 MARIÁN ROJAS
 ESPASA

ISMAEL SMITH
«Les altures»
 EMPÚRIES
 280 PÀGINES

«LES ALTURES» ► Sebastià Portell rescata la trajectòria d'Ismael Smith Marí, un dels personatges més sorprenents de l'art català, amb un caràcter de dandi amanerat i el desig d'anar a contracorrent

«Smith no encaixava ni per encàrrec»

MATÍAS CROWDER

■ Ismael Smith (1886-1972) va saber ser en la seva joventut una de les grans promeses de l'art català. El seu caràcter de dandi amanerat, i el desig d'anar a contracorrent, el faran caure en desgràcia. Reclòs contra la seva voluntat en un psiquiàtric, continuaria creant. Sebastià Portell rescata a *Les Altures* la trajectòria d'un dels personatges més sorprenents de l'art català.

Qui va ser Ismael Smith?

■ Smith va ser una promesa de l'art català de principis de segle XX i una figura bandejada poc després pels mateixos crítics i artistes que l'havien entronitzat. Un dels nostres creadors més queer i genuïns, avui encara massa desconegut.

Escultor, pintor, gravador, fa moda...

■ Va ser un creador excèntric en el sentit més estricte de la paraula. I també per la seva personalitat desbordant i fora de les normes. Per això que no es va conformar amb una sola disciplina.

Va tenir el seu moment de glòria?

■ Guanya medalles a certàmens d'art, exposa a les principals sales del país i també participa en exposicions internacionals. Fins i tot Eugeni d'Ors, al seu Glossari, el nomena un dels primers artistes noucentistes.

Després de la seva fama a Catalunya, se li va donar l'esquena?

■ Hi ha diverses possibles lectures, sobre aquest bandejament. Va ser pel seu amanerament? Per la seva aparent decisió de no encaixar amb els postulats benpensants i cívics del Noucentisme?

Un dandi homosexual semblava no poder encaixar a l'època.

■ Evidentment. No tant pel dandisme, que podia ser tolerat des dels codis de la bohèmia i la raresa que moltes vegades es «perdonava» als artistes, sinó per la seva expressió sexual i de gènere sempre lliure, confusa, irreverent.

Sempre a contracorrent...

■ Sí. Sembla com si Smith, en comptes de mirar cap a la Mediterrània, s'interessés més pel decadentisme d'Aubrey Beardsley, pel cubisme o fins i tot

Sebastià Portell.

per un incipient moviment expressionista alemany. És important comprendre que Smith no era un bolet enmig d'un context hostil, sinó que senzillament ell tenia altres paisatges. No estava sol.

Per què se'n va als Estats Units?

■ Explicar-ho va ser un dels reptes de la novel·la. D'una banda, el destí fami-

liar, els negocis dels seus germans, principalment, forçaven el desplaçament de tota la família. De l'altra, el seu escàs èxit a Catalunya, i el depriment context de l'Europa d'entreguerres.

Van estar a punt d'excomunicar-lo, per amanerat.

■ No tant per amanerat, sinó per l'amanerament de les seves obres. Molt sonada fou la vegada en què participà en un concurs d'escultures per decorar l'església del Tibidabo, on presentà una mena de Jesucrist innegablement judaic, amanerat. Smith no encaixava ni per encàrrec.

L'ingressen en un psiquiàtric, però ell continua creant.

■ Les màscares que va crear Smith al sanatori de White Plains protagonitzen el darrer capítol de la novel·la. Són unes peces escultòriques quasi fantasmagòriques i malgrat tot plenes d'intensitat.

Ha esdevingut un gran oblidat?

■ Smith ha estat sempre una figura incòmoda. El dia que deixi de ser-ho, potser haurà perdut part del seu encant.